

MORDERSKI (6) ai

o jasne; teksty nie oznaczają *é* lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg m N morderski (1). ◊ [I morderskim.] ◊ n G morderski(e)go (3). ◊ pl N subst morderski(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. Przymiotnik od „morderz”; charakterystyczny dla mordercy (5) :

Wyrażenia: [»gwałt morderski«: Zboiřtwem/ gwałtem morderřkym/ řtales řię [Iwanic Bazyli] ták obřity NeothAcros B2v.]

»prawa morderskie« (1): áleć y iego [Innocencyjusza Trzeciego] *decretales epistolae*, liřty ktore piřał y práwá morderřkie/ gorřze niř Tátárřkie/ ktore okořo mordowánia tych ktorych z heretykowař/ pořtánowiř CzechEp 42.

»morderskiego przyrodzenia« = *skłonny do mordów; plagiosus, plenus sanguinis, sanguinarius Mącz* (3): Plagiosus, Który rad biye/ Morderskiego przyrodzenia. Mącz 302c, 367b [2 r.].

Szereg: »gwałtowny, morderski« (1): Gdyř řię ty mordy/ y bránie ták chytre pod pokrywką nabořeńřtwá zmyřłonego/ iáko y gwałtowne morderřkie rychley przy iego głowie Papieřu Rzymřkim y iego dworzánách náyduię CzechEp 166.

2. Powodujący śmierć; *internecinus Calep* (1) : Internecinus. Quod ad internecionem geritur [...] Morderski fmiertelni, winiřzczuiąci. Calep 552b.